

Велеснів вшанував академіка-земляка

Із церкви Святого отця Миколая під малинові звуки дзвонів вийшла процесія на чолі з місцевим парохом і підійшла на подвір'я Володимира Гнатюка.

О 14 годині 6 жовтня біля пам'ятника вченому-земляку Володимирові Гнатюку, що вже 40 років стоїть перед будинком його етнографічно-меморіального музею в родинному Велесневі, зібралися сільчани. Працівники домівки академіка, сільський голова і депутати сільської ради, вчителі та учні місцевої школи з букетами живих квітів прийшли вшанувати пам'ять нашого земляка з нагоди 85-річчя від дня його смерті, яка сталася 6 жовтня 1926 року у Львові.

День пам'яті В. Гнатюка вступним словом відкрив директор оселі вченого Остап Черемшинський. Панахиду відслужив отець Олександр Бондаренко, і до підніжжя пам'ятника лягли букети живих квітів від усіх присутніх, які хвилиною мовчання вшанували пам'ять славного землянина.

Літературно-музична композиція «Володимир Гнатюк і ми» розпочалася піснею «Чом, чом, земле моя», яку виконали учні п'ятих-дев'ятих класів під керівництвом педагога-організатора Лесі Бойко Велеснівської загальноосвітньої I-II ступенів школи імені В. Гнатюка (директор Ольга Торконяк). У програмі прозвучали гаївки, весняні хороводи – дохристиянський «Просо» («А ми просо сіяли, сіяли...»), записаний у Коропці 1891 року Володимиром Гнатюком від своєї матері Василяни Гнатюк-Савицької, які виконали дівчатка і хлопчики 5-6 класів, і «Мак» (соліст Юрій Срібний), записаний Володимиром Гнатюком у селі Григорові 1890 року.

Романа **ЧЕРЕМШИНСЬКА**,
старший науковий працівник
музею Володимира Гнатюка.
с. Велеснів
Монастириського району.